

NEDJELJNA ČITANJA

Dj 1,15-17.20a.20c-26; Ps 103,1-2.11-12.19-20ab; 1Iv 4,11-16; Iv 17,11b-19

Draga braćo i sestre,

molitva se upućuje na nekoga. Ona se obraća Bogu. Ne bilo kakvoj anonimnoj sili, "koja nas vodi i upravlja", nego onome koga Isus s punim povjerenjem naziva "Oče". Molitva Isusova je nešto sasvim osobno. Mi nemamo posla sa slijepim silama sudbine, nego s osobnim, blizim, svetim Bogom, kojega smijemo zvati "Oče naš". Ne može se razgovarati s bilo kakvom "božanskom energijom". Ta energija nije nikakvo ti, nego nešto. Moliti se mogu samo nekome, a ne nekoj stvari. Što Isus kaže svome Bogu i Ocu? Zbog čega on moli? Tu su dvije molbe: "Sačuvaj ih" i "posveti ih". Obje molbe razumijemo ako se uživimo u čas te molitve. To je "noć prije njegove muke", oproštaj na Posljednjoj večeri. To su dvije molbe brižnoga srca koje prije svoje blize smrti zna da odlazi i da će njegovi dragi ostati sami. "Sačuvaj ih!" Isus moli svoga Oca da On pogleda na njegove učenike. Oni ostaju a on odlazi. Vraća se k Ocu, a oni ostaju u svijetu. Dosad se on mogao direktno brinuti za njih, mogao ih je štititi i čuvati od Zloga. Sada mora tu brigu staviti u ruke svoga Oca. Stoga ga moli: "Očuvaj ih od Zloga." Isus zna: u ovom svijetu nitko neće izbjeći borbi sa Zlim. Isus moli za svoje. On vjeruje da to nije "pogrešna molba" ako moli svoga Oca. On zna kome vjeruje i koga moli. Nas ohrabruje da isto tako s povjerenjem molimo našega Boga. On, Sin božji, zauzima se za nas. Njegova nas molitva nosi. Ona djeluje. Ona drži. Iako mi ne mislimo na to. On misli na nas!